

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului declarat de către SRL „Enwardo Investment Group”,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de SRL „Enwardo Investment Group” către Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării al Republicii Moldova, terți SRL „Join Up”, SRL „Fly One”, Radu Dînga și Valeria Lupoi cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva încheierii din 24 martie 2026 a Curții de Apel Centru

(Dosarul nr. 3r-109/26
PIGD 2-24115505-01-3r-29042026)

Motivarea cererii de apel nu a fost prezentată în conformitate cu prevederile art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. M. Gandrabur
Curtea de Apel Centru, jud. Gh. Mîra, N. Ghedrovici și A. Bostan

20 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de către SRL „Enwardo Investment Group”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă

Oxana Parfeni, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 octombrie 2024, SRL „Enwardo Investment Group” a înaintat o acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor și a Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării, solicitând: anularea deciziei/răspunsului nr. 27/12-542/3011 din 03 septembrie 2024, emisă de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, prin care au fost respinse ca neîntemeiate cerințele SRL „Enwardo Investment Group” privind suspendarea și anularea deciziei seria DR 0081; anularea deciziei/răspunsului nr. 17-2907 din 19 septembrie 2024, emisă de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării; anularea deciziei seria DR 0081 privind restituirea contravalorii serviciului necorespunzător, emisă de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor; precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. Prin hotărârea din 16 iulie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea înaintată de SRL „Enwardo Investment Group” a fost respinsă ca neîntemeiată (f. d. 98, 105–110).

3. La 18 iulie 2025, SRL „Enwardo Investment Group”, reprezentată de avocata Mariana Jilevici, a declarat, prin intermediul poștei electronice, apel nemotivat împotriva hotărârii din 16 iulie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f. d. 103).

4. Prin încheierea din 02 septembrie 2025, Curtea de Apel Centru a declarat inadmisibil apelul depus de SRL „Enwardo Investment Group” împotriva hotărârii din 16 iulie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, pe motiv că motivarea apelului nu a fost depusă în termenul stabilit de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ (f. d. 127–131).

5. La 22 aprilie 2026, SRL „Enwardo Investment Group” a depus, prin intermediul poștei electronice, recurs împotriva încheierii instanței de apel,

solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate și repunerea în termen.

6. În motivarea recursului, a menționat că termenul de apel nu putea începe să curgă de la o pretinsă comunicare către un avocat care nu mai avea mandat pentru etapa procesuală respectivă. Or, comunicarea trebuia realizată către partea care exercită dreptul procedural, respectiv către apelant.

7. În opinia recurente, în lipsa unei dovezi certe că hotărârea a fost efectiv accesată de destinatar la data reținută de instanță, nu poate fi considerat declanșat termenul procedural.

8. Partea recurentă a susținut că a recepționat hotărârea motivată la 27 octombrie 2025, iar legea procesuală nu instituie în sarcina părților obligația de a monitoriza portalul instanțelor sau de a verifica înregistrarea actelor depuse.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

9. Art. 237 alin. (1) din Codul administrativ:

„Prevederile art.65 alin.(1)–(3) și (5) se aplică corespunzător pentru repunerea în termenul de apel și în termenul de prezentare a motivării apelului.”

10. Art. 241 alin. (1) și alin. (3) din Codul administrativ prevede următoarele:

„Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.”

11. Art. 243 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul administrativ prevede că:

„Examinînd recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: declară recursul inadmisibil.

Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.”

12. Art. 242 din Codul administrativ relevă că:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.”

13. Art. 236 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ prevede că:

„Instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2).

14. Art. 232 alin. (2) din Codul administrativ prevede că:

„Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată”.

15. Art. 24 din Codul administrativ:

„Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate.”

16. Art. 65 alin. (1) din Codul administrativ prevede că:

„Dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpă unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului.”

17. Art. 47 din Codul administrativ statuează că:

„Acțiunile procedurale întreprinse de reprezentantul împuternicit se atribuie participantului reprezentat. În măsura în care participantul nu contrazice neîntârziat acțiunile întreprinse de reprezentantul împuternicit, acestea se consideră ca fiind întreprinse de participant.

În pofida desemnării unui reprezentant împuternicit, participantul este în drept să întreprindă el însuși acțiuni procedurale.

Culpă reprezentantului împuternicit se atribuie participantului reprezentat.”

18. Art. 96 alin. (1) din Codul administrativ statuează că:

„Notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.”

19. Art. 97 alin.(1) și alin. (3) lit. d) din Codul administrative prevede că:

„Notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod.

Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.”

20. Art. 110¹ alin. (1) și (5) din Codul administrativ prevede că:

„Notificarea prin poșta electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poșta electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poșta electronică este echivalentă cu notificarea de substituție prin introducerea în cutia poștală.

Notificarea prin intermediul sistemelor informaționale dedicate sau al altor mijloace electronice de comunicație care permit confirmarea recepționării notificării este echivalentă cu notificarea prin poșta convențională cu scrisoare recomandată. Confirmarea recepției notificării, emisă în mod automatizat de sistemul informațional sau de alt mijloc electronic de comunicație dedicat, probează notificarea.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

21. Cu referire la termenul de depunere a recursului se reține că, Curtea de Apel Centru a adoptat încheierea contestată la 24 martie 2026, și a notificat-o participanților la proces la 10 aprilie 2026, fapt care se confirmă prin extras din poșta electronică (f. d. 132), iar recursul a fost depus la 22 aprilie 2026, prin urmare s-a conformat prevederilor legale și a respectat termenul instituit de legiuitor la articolul 242 din Codul administrativ, pentru demararea căii de atac în ordine de recurs.

22. Instanța de recurs efectuând controlul judiciar al încheierii din 24 martie 2026 a Curții de Apel Centru constată că instanța de apel întemeiat a declarat inadmisibil apelul depus de SRL ”Enwardo Investment Group”, împotriva hotărârii din 16 iulie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani pe motiv că motivarea apelului nu a fost depusă în termenul stabilit de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

23. La acest aspect instanța de recurs menționează, că din conținutul art. 232, alin. (2) din Codul administrativ, rezultă că apelantul urma să depună apelul motivat în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Or, termenul de procedură instituit de legiuitor este prevăzut de o normă imperativă și trebuie executat întocmai. Articolul 232, alin. (2) din Codul administrativ stipulează că, începutul curgerii termenului de depunere a apelului motivat este determinat doar de un singur eveniment – de la data notificării hotărârii motivate a instanței de fond.

24. Din materialele dosarului rezultă că hotărârea motivată din 16 iulie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost expediată participanților în proces prin intermediul poștei electronice, la 10 octombrie 2025, reprezentantului părții apelante SRL ”Enwardo Investment Group”, avocatei Mariana Jilevici, la adresa

de email a acesteia indicată în mandat și de la care a fost depus apel nemotivat f.d. [XXXXXXXX](#) (f. d. 102;111).

25. Prin urmare, în condițiile speței începutul curgerii termenului de depunere a apelului motivat este ziua imediat următoare datei calendaristice notificării hotărârii motivate, adică ziua de 11 octombrie 2025, ziua imediat următoare zilei în care hotărârea integrală a fost expediată și a expirat la 10 noiembrie 2026 (zi de luni reieșind din faptul că data de 9 noiembrie 2025 a fost o zi nelucrătoare).

26. La 27 noiembrie 2025, SRL „Enwardo Investment Group” a depus apel motivat, fără a solicita repunerea în termen.

27. Astfel, actele cauzei atestă cu certitudine că apelanta SRL „Enwardo Investment Group” și nici reprezentanta acesteia avocata Mariana Jilevici, nu s-au conformat prevederilor art. 232, alin. (2) din Codul administrativ și nu au prezentat instanței de apel motivarea apelului în termen.

28. Cât privește solicitarea recurentului cu privire la repunerea în termen a cererii de apel, Completul reține că în virtutea prevederilor art. 65 în coroborare cu art. 195 Cod administrativ, competența de a soluționa cererea de repunere în termen a apelului revine instanței de apel, ca instanță competentă, și nu instanței de recurs.

29. În această ordine de idei, instanța de recurs atrage atenția asupra prevederilor art. 47 alin. (3) Cod administrativ care specifică că, culpa reprezentantului împuternicit se atribuie participantului reprezentat.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază, că importanța termenelor procedurale este dictată de faptul că ele determină regimul temporar optimal pentru realizarea justiției, pe de o parte, mobilizează cercetarea cauzei, pe de altă parte contracarează urgentarea nejustificată a realizării drepturilor și obligațiilor procesuale, reprezentând instrumentul prevenirii uzării de către participanții la proces cu rea-credință de drepturile lor procedurale. Prin urmare, neexecutarea dispozițiilor normelor de drept material determină aplicarea sancțiunilor procedurale.

31. Reieșind din cele expuse, se constată temeinicia încheierii instanței de apel, deoarece recurentul/apelantul nu a prezentat motivarea apelului în modul stabilit la pct. 14, fapt pentru care survin consecințele prevederilor pct. 13. Instanța de recurs consideră că soluția instanței de apel este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Exercițarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și

instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

32. De asemenea, actele cauzei, denotă faptul că, apelantul/recurentul, nu a întreprins acțiuni concrete de a se informa despre derularea examinării cauzei din momentul depunerii apelului nemotivat. Deși, atunci când persoana interesată, inițiază o cale de atac, în contencios administrativ, obligațiile procedurale sunt angajate în mod automat. În calitatea sa de reclamant, acesta, avea obligația să îndeplinească actele de procedură în condițiile, ordinea și termenele stabilite de lege sau de judecător, să își probeze pretențiile, să contribuie la desfășurarea fără întârziere a procesului, urmărind, tot astfel, finalizarea acestuia.

33. În context, completul amintește că art. 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Curtea a relatat însă în practica sa constantă că „dreptul la o instanță” nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac [cauza Kemp vs Luxembourg; Diaz Ochoa vs Spaniei], în care înalta Curte a arătat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, soluția emisă de către instanța de apel este una întemeiată legal și în corespundere cu circumstanțele cauzei, or argumentele invocate în susținerea cererii de recurs sunt lipsite de relevanță.

35. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul depus de către SRL ”Enwardo Investment Group”.
Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni